U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Mgr. R. G.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem v řízení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 3 A 86/2018,

takto:

Soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. Ludmila Sandnerová **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 86/2018.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 12. 2. 2018 ke Krajskému soudu v Ostravě žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného. Tento soud usnesením ze dne 19. 3. 2018 postoupil žalobu Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) jako soudu místně příslušnému k projednání a rozhodnutí věci. Přípisem ze dne 10. 4. 2018 městský soud žalobce poučil o možnosti vznést námitku podjatosti proti soudcům specializovaného senátu 3A, který bude ve věci dle rozvrhu práce rozhodovat. Žalobce městskému soudu doručil dne 16. 4. 2018 námitku podjatosti předsedkyně senátu JUDr. Ludmily Sandnerové, kterou odůvodnil osobním negativním vztahem této soudkyně k jeho osobě. Soudkyně městského soudu JUDr. Ludmila Sandnerová k námitce podjatosti uvedla, že žalobce nezná a nemá žádný poměr k rozhodované věci ani k účastníkům řízení.

[2] Věc byla předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.) jsou soudci „*vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které*

spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“ Podle § 8 odst. 5 věty čtvrté s. ř. s. musí účastník řízení námitku podjatosti zdůvodnit a uvést konkrétní skutečnosti, z nichž podjatost soudce dovozuje.

[4] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu plyne, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezaujatosti soudce v konkrétním případě. Jak se k této otázce vyjádřil Ústavní soud, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz nález ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429). Otázka podjatosti nemůže být ve všech případech postavena zcela najisto, nicméně rozhodovat o této otázce je nutno vždy na základě existujících objektivních skutečností, které k subjektivním pochybnostem osob zúčastněných na řízení vedou. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci však může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. nález ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11).

[5] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. totiž představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný.

[6] V posuzovaném případě žalobce uvedl jako důvod podjatosti soudkyně JUDr. Ludmily Sandnerové její osobní negativní vztah k jeho osobě. Toto své tvrzení však nijak nespecifikoval. Vzhledem k okolnosti, že § 8 odst. 5 s. ř. s. požaduje, aby námitka podjatosti byla zdůvodněna a aby žalobce současně uvedl konkrétní skutečnosti, z nichž podjatost dovozuje, uvádí Nejvyšší správní soud, že z obecného a zcela nekonkrétního tvrzení, které namítá žalobce, nelze podjatost jmenované soudkyně dovodit. Soudkyně JUDr. Sandnerová přitom uvedla, že žalobce nezná a k projednávané věci nemá žádný vztah. Ani ze soudního spisu žádný důvod podjatosti této soudkyně nevyplynul.

[7] Nejvyšší správní soud proto nezjistil žádný z důvodů pro vyloučení soudkyně JUDr. Ludmily Sandnerové, jak jsou vymezeny v § 8 odst. 1 s. ř. s. Uvedená soudkyně proto není vyloučena z projednávání a rozhodování v této věci.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu